

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno

Demografické údaje o respondentovi

Věk

1984

Pohlaví

žena

Studium

vysokoškolské

Povolání knihovníčka

Poznámky

Přepis rozhovoru

HB: Řekni mi, jak trávíš volný čas?

Jak trávím volný čas? No. Knižky. Divadlo. V léte kolo a brusle, a to je asi tak všechno. Ale jsem humanitně založený člověk, takže, já jsem vlastně studovala češtinu a knihovnictví, práce v knihovně, tím že já jsem na tuhle stranu...

HB: Humanitní záležitost...

Humanitní záležitost, jo. A hlavně klasiky.

HB: Jaký místo zajímá kultura ve tvém životě? A to znamená z hlediska důležitosti i množství. Dejme tomu, dokázala bys říct, jak to bylo za poslední měsíc co do kultury?

Dala bys dohromady, kdes všude byla, cos viděla?

Tak... (dlhé ticho)

HB: To není jednoduché.

To není. No tak... Výstava.

HB: Jaká?

???

HB: Nějaký divadlo bylo?

Divadlo bylo... To byl ten ??? Byli jsme dvakrát na těch ???

HB: V rámci abonmá?

V rámci abonmá.

HB: To jsi vlastně říkala. Kvítek z horroru a ten...

Kvítek z horroru a ten Měsíční...

HB: Měsíční kámen.

To bylo poslední měsíc. (smiech) To bylo asi všechno.

HB: To bylo všechno... Dobře. Když to tak vezmeš celkově, máš nějaký využití volného času; dokázala bys říct na procenta, kolik z toho zajímá kultura?

Tak 30 procent bych řekla.

HB: Dál by to bylo nějaký sportovní vyžití, rodina, jo? A tak dále...

Uhm, uhm.

HB: Která divadla navštěvuješ nejčastěji?

Nejčastěji Městský, kvůli tomu předplatnému, ale taky...

HB: Protože máš předplatné, ano...

A potom Mahenku.

HB: Mahenku.

A třetí je Janáčkovo.

HB: Do jiných divadel občas...

Zajdu občas, určitě. Bolek polívka. Buran...

HB: Burani.

Marta, příležitostně cosi podle programu se řídím.

HB: Jaký typ divadla preferuješ? A to; nejdřív z hlediska žánru. Které žánry?

Myslím si, že nepreferuju nic. Že dokážu v každém tím žánru najít něco, co se mi strašně líbilo. Takže, těším se úplně na všechno. Je mi to jedno. Že někdo třeba jen muzikál, a tak. Ale to si myslím, že já ani tak ne. Prostě mi je to fakt jedno.

HB: A z hlediska těch budov? Je to asi v tom poměru, jak si je vyjmenovala?

Přesně tak. Je to tak za sebou.

HB: Je to tak za sebou. Čili, nejdřív je to Městské, pak Mahenka, Janáček, pak to jde dál.

Jo.

HB: Sleduješ působení tvůrců toho daného divadla? To znamená; Městského divadla i v jiných brněnských domech nebo mimo brněnských domech nebo televize? Někteří z našich tvůrců...

Hrají v televizi. Že bych to úplně vyhledávala a sledovala, to ne.

HB: Teda nevyhledáváš. Myslíš si, že divadlo má nějaké specifikum? To Městský divadlo, kterým se vymezuje? Vůči jiným divadlům.

Specifikum? Já si myslím, že dokáže oslovit tak jako všechny ty kategorie těch diváků, ať se třeba jedná o ten věk, že třeba podle mě, to přitáhne i mladé diváky, ale zaujme to i ty starší; není takové jako strohé a jako ten repertoár je podle mě vybraný tak stylovo široko, že hodně lidí si třeba, že jo, Mahenka ??? , ale ty... někdo třeba preferuje jenom dejme tomu ten muzikál, takže každý si tam najde to svoje. Tohle je hodně bohaté.

HB: Čili, myslíš si, že ten repertoár je tak zacílen, že prostě pojme velký věkový rozptyl těch abonentů...

...a nejen věkový, i vlastně takový ten, co koho zajímá, tak ten najde všechno.

HB: Myslíš si, že se to Městský vymezuje i tím, že dělá ten muzikál?

Může být. Určitě.

HB: Znáš jiný brněnský divadlo??

Ano, teď o tom přemýšlím, že se tomu nikdo jiný nevěnuje. Ano.

HB: Podle čeho vybíráš, na který představení půjdeš? To je u tebe trochu problematické, protože máš abonmá, vidíš veškerý náš repertoár... nicméně, pokud si vybíráš představení mimo...

U ostatních divadel, jak jsem říkala, mám ráda klasiky, takže co jsem někde četla nebo tak. Je tam třeba Věc Makropulos, nebo nějaký takový kus. Vybírám si spíš věci, které znám a ještě jsem je neviděla. Takže bych si vybrala nějakou novou věc, to tak ani tak nedělám.

HB: Čili, musíš nejdřív nějakým způsobem znát...

Jo...

HB: ...a jít se podívat na to nové ztvárnění do divadla. Vyhledáváš ty třeba ale i potom nějaký recenze nebo dáš na doporučení přátel?

Jo. Určitě. Moje kolegyně je do toho tak zapálená jako já. Dáváme si tak vzájemně tipy. Ona chodívá do takových těch menších divadel a říká: Na to musíte jít, prostě, to by se líbilo i Kubovi, jako přítelovi, a ona dává spíš tipy na ty novější představení.

HB: Podle recenzí nebo těchhle těch věcí vybíráš?

Ne.

HB: Ne. Dobře. Seš iniciátorem těch návštěv do divadla ty nebo je to někdo jiný?

Jsem to já, určitě.

HB: Chodíš s přítelem, nebo kamarádky?

S přítelem málokdy... S rodičema, se ségrou a těma kamarátkama, tak se to střídá.

HB: Jak rychle nebo operativně vybíráš? To znamená: potřebuješ nějakou dlouhodobou přípravu na návštěvu divadla?

Určitě ne. Je to spontánní a rychlý většinou.

HB: Jak rychlý?

Klidně tam jdu za dva dny, když mám čas. Když mám čas a když to vyjde, ten termín, řeknu si: supr.

HB: Hodí se to, můžeme jít. Máš to divadlo spojený s nějakou jinou společenskou událostí, záležitostí? To znamená: sednout si na víno...

Ani ne.

HB: Ne. Čistě jenom to divadlo?

Uhm. Jenom to divadlo.

HB: Napij se.

Jo, děkuju.

HB: Tak a teď kom k divadlu. Z jakého důvodu chodíš do divadla? To znamená: divadlo pro divadlo anebo divadlo jako společenská událost.

Divadlo pro divadlo.

HB: Divadlo pro divadlo. Uhm. Spojuješ – to už jsme se ptali – divadlo se společenskou událostí, ale zeptám se ještě nějak jinak, kdyby – ty chodíš na to abonmá a teď se ti bude třeba tlouct to představení s nějakou velkou třeba rodinnou událostí, čemu dáš přednost?

Divadlu. Mám to prostě tak nastavené, že vždycky jde všechno stranou.

HB: Uhm. Výborně. Připravuješ se na to divadlo i tak nějak – rituály máš? Kadeřnice, a tak dále?

Ne. Určitě ne.

HB: Všímáš si publika v divadle?

Někdy si nejde nevšimnout. Myslím, že jo. Že si docela všímám, jako toho co mají na sobě; zda někdo přijde v riflích a takové ty věci.

HB: Vadí ti to, když přijde někdo takhle příliš neformálně oblečen?

Vadí. Myslím si, že pořád k tomu patří trošku... Tak jak ses ptala, tak podle mě je to samo o sobě společenská událost. Jako, že se tam má fakt přijít nějak...

HB: Oblečený, nachystaný.

Přesně tak.

HB: Dokázala bys třeba charakterizovat nějak ty publika v různých divadlech? Městský má nějaký publikum, ale něco jiného je třeba Buranteatr.

Jasně. Tak určitě do toho Buranteatru se chodí ti lidi primárně pobavit jako... čekají, že se zasmějí, že se tam vzájemně setkají větší skupiny lidí, že se znají, jedou si někam sednout. Je to takové nevázanější víc takové jako...

HB: ...nekonformnější...

Jo. Tam by mi ani tak nevadilo, že někdo přijde v riflích. Ale to Městský považují pořád za tak jako oficiálnější.

HB: Víc oficiálnější. Uhm. A kdybys pak poměřila třeba Janáčkovu divadlo a Městský divadlo?

No tak Janáčkovu zase bych dala trošku víc. Nevím proč je to tak nastaveno, ale asi ta tradice. Róby. Já to jako nevyžaduju, ale tam kdyby někdo přišel v riflích, tak se hodně dívám cez prsty.

HB: Myslíš si, že je to i tím žánrem, který to divadlo pěstuje? Protože Janáčkovu divadlo je spojeno s operou.

Myslím, že jo.

HB: Můžeš mě vyprávět tvůj nejsilnější divadelní zážitek nebo první zážitek?

No na první nevím jestli bych si vzpomněla. To bylo tedy hodně dávno. A nejsilnější? Tak teď to byli ti Bídníci; na tom jsem byla asi před třemi měsíci, tak to mi tekli slzy prostě, já to dokážu tak jako prožít sama, ale nemuselo to být třeba Bídníkama, myslím si, že třeba před rokem nebo tak byl Šumař na střeše. Spouště lidí se to vůbec nelíbilo a já jsem u toho jako, jo... byla jsem jako...

HB: To je úžasný předstvení.

Nádherný. To na mě působilo. Mám hrozně moc těch silných zážitků. Dokážu se tam od všeho oprostít. Od všeho a tak se začnu soustředit a koukat. Myslím si, že bych mohla říct jenom jedno – zaplať pánbůh za to, že se to opakuje, že to vůbec přijde.

HB: Jo. Máš to divadlo spojený vždycky s tím prožitkem?

Určitě.

HB: Kdo a co tě do divadla přivedlo?

Babička. Měla předplatné, začala mě brát s sebou, protože jsem hodně četla a zajímalo mě to, a tak mě začala brát s sebou, a tak jsem to předplatný tak jako zdědila, ona už teď nechodí, je hodně stará, chodím teď s někým jiným.

HB: Z jakého důvodu navštěvuješ právě Městské divadlo?

No tak jednak tím, že jsem to podědila po babičce, zůstala jsem tomu věrná a nemám důvod to jako měnit, protože se mi tam líbí. Nebyla jsem nikdy nějak zklamaná i když třeba poslední dvě představení byly, tak... ale ani tak jsem si neřekla, že bych tam nechtěla chodit, jo? Pobavila jsem se a všechno, jen jsem si říkala, že to nebylo pro mě. Já jsem takový ten náročný divák.

HB: Dokázala bys popsat, vystihnout pocity po zhlédnutí dobrého a špatného představení? Dobrý nejdřív. Dobrý představení. Líbí se ti to.

Líbí se mi to. Tak mám dobrou náladu, chci to vyprávět hnedka přítelovi doma i když mě vůbec neposlouchá. Tak jsem taková nadšená, chci mu to říct, jak to bylo úžasný, tak... a třeba na to myslím i další den. Když je to muzikál, tak si z toho broukám písničky a tak. A potom i u toho zlého kolikrát jestli to pak nebudou dávat v televizi, že bych se na to znovu mrkla, a tak. Je pravda, že takhle sleduju – ve středu dávají vždycky ty představení. Takže takové jako nadšení.

HB: A špatné?

A špatné? To tak jako cestou domů probereme, ještě na to brblám a nadávám, a tak, a pak už jako nic, jenom to tak přejdu a nic si z toho nějak...

HB: Zapomeneš.

Jo. Jo.

HB: Na základě konkrétního zážitku, co tě v poslední době našťvalo nebo nadchlo?

Z těch představení?

HB: Uhm.

Našťvalo? Tak nedá se říct našťvalo. Asi ten Kvítek z horroru se mi vnímal těžko. Z hororu.

HB: Je to kvítek z hororu!

Ano, bylo to z hororu. Já jsem tak jako přemýšlela; a to si dělají srandu nebo... Nějak jsem to nepobrala prostě. Bylo to takové... pořád jsem čekala co teda... o co jde. Hledala jsem v tom nějakou hloubku a ona žádná nepřišla. Tak asi tak.

HB: To nadšení?

To nadšení. Dobře rozehraná partie...

HB: Tys to viděla ještě s panem Lakomým?

To abych pravdu řekla, ani nevím. Takový tlustější malý...

HB: Zdeněk Bureš.

Jo. Takže to už jsem viděla s někým jiným. A co bylo pointou?

HB: Pointou bylo spíš, co tě nadchlo v poslední době a proč? Čím?

Tohle mě zrovna nadchlo tím, že to bylo zase něco docela jiného, neodehrávalo se to na jediném místě a přitom tam dokázali dát hrozně moc do toho pokoje. To bylo strašně... strašně se mi to líbilo. A proč? To je těžké.

HB: Atmosférou toho představení?

Asi. Jo. Určitě.

HB: V jakém duchu se to neslo? Co herecké výkony?

Všeobecně? (smiech) nikdy jsem si asi neřekla jako hrozně nebo něco... špatně spíš; všichni jsou tak jako fajn a dycky někdo mě překvapí jako supr.

HB: Jako příjemně překvapí.

Jo tak. Příjemně. Ale nějak negativně jsem nikoho nikdy; i v těch muzikálech třeba... zase... všichni zpívají skvěle a najednou se tam objeví někdo, kdo mě úplně šokuje, jak zpívá. A jako. Nemám problém s nikým.

**HB: Je ta divadelní návštěva spojena s nějakým založením nebo naložením toho dne?
Dokážeš se třeba oprostít od toho, že máš problém...**

Určitě.

HB: ...a jít večer do toho divadla anebo to ovlivní tvoje vnímání?

Ovlivní mě to spíš pozitivněji. Jako třeba když mám ten problém; supr, dneska jdu do divadla a všechno se jako převrátí. Jo? Beru to pozitivně. Už se těším.